

การพัฒนาพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติ
โดยการฝึกอบรมมารยาทไทย โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ
สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร

The development of Thai etiquette behavior of foreign kindergarten teachers
through Thai etiquette training, Prep International Kindergarten School,
Sutthisarn Campus, Bangkok

ชลธิชา สุนาคำ (Chonthicha Sunakham)¹ ปิยลักษณ์ อัครรัตน์ (Piyalak Akkratana)²

Received: January 12, 2025

Revised: January 20, 2025

Accepted: January 25, 2025

¹ Corresponding author, Email: chonthichasunakham@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติที่โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย และ 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร ประชากร คือ ครูอนุบาลชาวต่างชาติที่โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 5 คน ระยะเวลาในการทดลอง 8 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง วันจันทร์-พฤหัสบดี เวลา 09.00 น.-12.00 น. จำนวน 2 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการฝึกอบรมมารยาทไทย 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทย 3) แบบประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติ ที่โรงเรียนอนุบาล

นานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร หลังการฝึกอบรมมารยาทไทยสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมมารยาทไทย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคะแนนก่อนการฝึกอบรมมารยาทไทย มีค่าเฉลี่ย = 24.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 12.76 และหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย มีค่าเฉลี่ย = 73.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.00 และ 2) ความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย ที่โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย อยู่ในระดับมากหรือมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย = 4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านวิทยากร ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่โครงการ และด้านความเข้าใจและการนำความรู้ไปใช้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ย = 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.00 ส่วนด้านสถานที่ / ระยะเวลา / อาหาร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.33

คำสำคัญ: ครูอนุบาลชาวต่างชาติ การฝึกอบรมมารยาทไทย

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

M.Ed. Student, Phranakhon Rajabhat University

² อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Lecturer, Phranakhon Rajabhat University

Abstract

This research aims to 1) compare Thai etiquette behaviors of foreign kindergarten teachers at Prep International Kindergarten School, Sutthisarn Campus, Bangkok, before and after participating in Thai etiquette training, and 2) assess the satisfaction levels of foreign kindergarten teachers with Thai etiquette training at Prep International Kindergarten School, Sutthisarn Campus, and Bangkok. The population in this research consisted of 5 foreign kindergarten teachers at Prep International Kindergarten School, Sutthisarn Campus, Bangkok, in the academic year 2023. The experiment was conducted over 8 sessions of 3 hours each, from Monday to Thursday, between 9:00 a.m. - 12:00 p.m. over a two-week period. The research instruments were 1) 8 Thai etiquette training plans, 2) the Thai etiquette behavior observation form, and 3) the satisfaction assessment form of Thai etiquette training for the foreign kindergarten teachers. The statistics used in this research were mean and standard deviation.

The research results showed that 1) Thai etiquette behaviors of foreign kindergarten teachers at Prep International Kindergarten School, Sutthisarn Campus, Bangkok, after the Thai etiquette training were higher than before, which was in accordance with the hypotheses, before the Thai etiquette training the mean = 24.20 and the standard deviation = 12.76 and after the Thai etiquette training. The mean = 73.00 and the standard deviation = 0.00 and 2) Foreign kindergarten teachers' satisfaction with the Thai etiquette training at Prep International Kindergarten School, Sutthisarn Campus, Bangkok, was at the highest level which was in accordance with the hypotheses which was at the high or the highest level, with the mean = 4.90 and the standard deviation = 0.07. When considering each aspect, it was found that every aspect was at the highest level of satisfaction. In particular the field

of science services provided by project staff and the areas of understanding and applying knowledge had the same highest averages, the mean = 5.00 and the standard deviation = 0.00. The averages for the location, duration, food was the lowest, with the mean = 4.55 and the standard deviation = 0.33.

Keywords: Foreign Kindergarten Teachers, Training Program, Thai Etiquette

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ความเจริญก้าวหน้าของการสื่อสารที่เข้ามามีอิทธิพลและมีบทบาทต่อวิถีการดำเนินชีวิต โรงเรียนนานาชาติ (International school) โรงเรียนสองภาษา (Bilingual school) โรงเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษหรืออีพี (EP: English program) ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษของเด็ก ด้วยการส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษจากชาวต่างชาติโดยตรง ครูต่างชาติจึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก และทำหน้าที่อบรมจริยธรรม คุณธรรมให้กับเด็กท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงแบบบุคคลที่ตนเองชื่นชอบและดำเนินชีวิตตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบตัวโดยขาดการไตร่ตรอง หรือคำนึงถึงมารยาทซึ่งเป็นการแสดงออกตามแบบแผนที่สังคมไทยกำหนดไว้ นำไปสู่การสูญเสียคุณค่าทางวัฒนธรรมดั้งเดิม และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในสังคมไทย

มารยาทไทย เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติที่แสดงถึงความเป็นคนไทย มีการแสดงออกทั้งกิริยา วาจา การประพฤติปฏิบัติอย่างมีขอบเขตหรือระเบียบแบบแผนอันเหมาะสมแก่กาลเทศะ เช่น การยืน เดิน นั่ง นอน การแสดงความเคารพ กรณีส่งเสริมวัฒนธรรม (2562) โดยบุคคลที่มีกิริยามารยาทที่ดีนั้น จะมีการปฏิบัติตนเองให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ ส่งผลให้คนไทยได้รับการยกย่องจากต่างชาติว่า เป็นผู้ที่มีมารยาทอ่อนโยน นุ่มนวล น่ารัก และเป็นสิ่งที่คนไทยภาคภูมิใจ

มาโดยตลอด พระรณชัย ปโยควิจิตโต จันทรหอม (2561) ทั้งนี้ประเทศไทยได้สนับสนุน ส่งเสริม ให้มีการปลูกฝังมารยาทไทยให้กับเด็กและเยาวชน โดยมีการระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 (2561) ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่กำหนดให้มีการส่งเสริมในเรื่องการปลูกฝังค่านิยมวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ การปลูกฝังมารยาทให้แก่เด็กไทยนั้น ควรเริ่มทำตั้งแต่วัยเด็กตอนต้นหรือปฐมวัย คือในช่วงอายุ 3-6 ปี เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางพัฒนาการอย่างรวดเร็วทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เป็นช่วงวัยแห่งการเรียนรู้ การเลียนแบบ และมีพัฒนาการทางสติปัญญาอยู่ในขั้นเตรียมความคิดที่มีเหตุผล หรือการคิดก่อนปฏิบัติการ (Preoperational stage) ตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget's cognitive development theory) โดย Piaget เชื่อว่าเด็กจะสร้างความรู้หรือพัฒนาสติปัญญาอย่างเป็นลำดับขั้นตอนผ่านกระบวนการทางสติปัญญาที่เป็นการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การซึมซับประสบการณ์ (Assimilation) การปรับโครงสร้างทางสติปัญญา (Accommodation) และความสมดุลในความคิด (Equilibration) เกตน์นิภา ฮาดคันทุง (2560) เด็กปฐมวัยจึงเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ทั้งกิริยา มารยาทระเบียบวินัย ภาษา และพฤติกรรมต่าง ๆ จากผู้ใหญ่ หรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิด เพื่อให้เด็กสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีกิริยามารยาท สุภาพเรียบร้อย ญาณิศา นาคทัฬ (2560) โดยการสังเกต (Observational learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory) ของแบนดูรา (Bandura) ภาสิต ศิริเทศ และณพวิทย์ ธรรมสีหา (2562) โดยครูปฐมวัยสามารถเป็นบุคคลหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเด็กอนุบาลให้มีพัฒนาการทุกด้านอย่างเต็มศักยภาพ และเป็นแบบอย่างให้แก่เด็กทั้งด้านพฤติกรรม บุคลิกภาพ และสภาวะทางอารมณ์ เด็กปฐมวัยอยู่ในช่วงวัยที่มีการเรียนรู้จากสิ่งรอบตัว จะเลียนแบบพฤติกรรมและทัศนคติส่วนใหญ่จากครูซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็ก ครูปฐมวัยจึงเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้

เกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการส่งเสริมให้เด็กมีมารยาทไทยอันดีงาม ด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดี นำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เป็นการปลูกฝังมารยาทไทยให้แก่เด็ก

โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ เป็นโรงเรียนที่มีการศึกษาระดับสากลในบรรยากาศนานาชาติ มีครูและเด็กหลากหลายสัญชาติและวัฒนธรรม มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารทั้งในและนอกห้องเรียน จึงทำให้เด็กเติบโตในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขณะเดียวกัน โรงเรียนต้องการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย ตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) โดยจากการที่ได้มีการศึกษาจากงานวิจัยในอดีตพบว่า ครูต่างชาติที่ปฏิบัติงานสอนในโรงเรียน มีปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมกับความเป็นครูในสังคมและวัฒนธรรมไทย การปรับตัวท่ามกลางความแตกต่างทางวัฒนธรรม การพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กไทย จริญญา ปานเจริญ (2556) ทั้งนี้เนื่องจากคุ้นชินกับวัฒนธรรมเดิมของตนเองและยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และมารยาทไทย อีกทั้งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บริหารของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ ได้ใจความสำคัญว่า โดยปกติแล้วทางโรงเรียนจะมีการจัดการอบรม หรือส่งครูอนุบาลต่างชาติเข้าร่วมกิจกรรมการอบรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและมารยาทไทยเป็นประจำทุกปี แต่ 2-3 ปีที่ผ่านมาทางโรงเรียนไม่ได้จัดการอบรมครูอนุบาลต่างชาติเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและมารยาทไทยเลย เนื่องจากสถานการณ์โควิด และครูที่รับผิดชอบในส่วนนี้ได้ลาออกไปจึงทำให้ไม่มีบุคลากรช่วยดำเนินงานในด้านการอบรมครูต่างชาติ จึงเป็นเรื่องที่ดีและมีประโยชน์หากจะมีการจัดอบรมครูอนุบาลต่างชาติเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและมารยาทไทยขึ้น เพื่อให้ครูอนุบาลต่างชาติได้เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและมารยาทไทยมากขึ้น จะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องตามหลักมารยาทไทย เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก เด็กจะได้เลียนแบบจากตัวแบบที่ถูกต้องและนำไปใช้อย่างถูกต้องตามหลักมารยาทไทย

จากที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น จะเห็นได้ว่าการพัฒนาเด็กปฐมวัยนั้น ครูปฐมวัยจึงต้องสวมบทบาทการเป็นผู้นำที่มีคุณภาพ การฝึกอบรมถือเป็นการให้การศึกษาคือหนึ่งรูปแบบ โดยมุ่งให้ผู้รับการอบรมนั้นเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ทันทีหลังการฝึกอบรม เพราะการอบรมเป็นส่วนที่ช่วยเพิ่มความรู้เสริมสร้างบุคลิกภาพ ทำให้เกิดประสบการณ์ และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดกิจกรรมฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ ที่เป็นครูที่สอนในห้องเรียน และเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างให้แก่เด็กการจัดกิจกรรมฝึกอบรมที่ประกอบด้วย การบรรยาย การสาธิตให้ความรู้ และการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูอนุบาลต่างชาติที่เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อเป็นการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ ส่งเสริมพฤติกรรมมารยาทไทยของครูอนุบาลต่างชาติให้มีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ดีตามมารยาทไทย เป็นแบบอย่างที่ดีต่อเด็กปฐมวัยทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติ โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. เนื้อหาการวิจัยครั้งนี้มุ่งฝึกอบรมมารยาทไทยครูอนุบาลชาวต่างชาติ รวมทั้งสิ้น 5 คน
2. เวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะใช้เวลาตั้งแต่วันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2567 ถึงวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2567 ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน ได้แก่ วันจันทร์-พฤหัสบดี เวลา 09:00 น.-12:00 น. วันละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง
3. สถานที่เก็บข้อมูล คือ โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการฝึกอบรม และพฤติกรรมมารยาทไทย ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาพฤติกรรมมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติโดยการฝึกอบรมมารยาทไทย โรงเรียนนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมมารยาทไทยของครูชาวต่างชาติ โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร โดยการสังเกตพฤติกรรมมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติ
3. จัดทำแผนการฝึกอบรมมารยาทไทยแบบสังเกตพฤติกรรมมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติ และแบบประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย
4. รวบรวมข้อมูลจากการประเมินความสอดคล้องของแผนการฝึกอบรมมารยาทไทย แบบสังเกตพฤติกรรมมารยาทไทย และแบบประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้กับประชากร
5. ประเมินพฤติกรรมมารยาทไทยก่อนการฝึกอบรมมารยาทไทยกับประชากร โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมมารยาทไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
6. ดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทย ให้กับครูอนุบาลชาวต่างชาติโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร ตามคู่มือการฝึกอบรมมารยาทไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
7. ประเมินพฤติกรรมมารยาทไทยหลังการฝึกอบรมมารยาทไทยกับประชากร เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมารยาทไทยก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย
8. รวบรวมคะแนนพฤติกรรมมารยาทไทยก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย และคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการฝึกอบรมมารยาทไทย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เป็น ตำรา บทความทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมมารยาทไทยสำหรับครูต่างชาติ โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดทำคู่มือการฝึกอบรมมารยาทไทย ทำการปรับปรุงแบบการฝึกอบรมจนเกิดการฝึกอบรม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การเตรียมการ เป็นการจัดเตรียมความพร้อมของบุคลากร ทั้งผู้จัด และผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีการชี้แจงให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบพฤติกรรมที่ต้องการให้เพิ่มขึ้นหลังการฝึกอบรม และใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทยเพื่อประเมินพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของผู้เข้าอบรมก่อนได้รับการอบรม

1.2 การแสดงให้เห็นเป็นการจัดดำเนินการอบรมโดยการให้บรรยายความรู้ พร้อมกับมีตัวอย่างประกอบให้ดู เช่น รูปภาพ วิดีโอคลิป หรือการแสดงตัวอย่างให้ดู เป็นต้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถ่องแท้

1.3 การทดลองทำ เป็นการให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ทดลองปฏิบัติตาม โดยการทําท่างประกอบเหตุการณ์บทบาทสมมติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น และสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

1.4 การติดตามผล เป็นการจัดทำ การประเมินความรู้ของผู้เข้าอบรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและการวัดความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมโดยใช้แบบประเมิน

2. กำหนดเนื้อหาของคู่มือการฝึกอบรมมารยาทไทย โดยการวิเคราะห์เนื้อหาด้านสภาพปัญหาและความจำเป็นของครูต่างชาติ โดยมีเนื้อหาประกอบด้วย 3 ด้านได้แก่ 1) มารยาททางกาย 2) มารยาททางการสนทนา และ 3) มารยาททางสังคม

3. จัดทำแผนการฝึกอบรมมารยาทไทย ด้วยขั้นตอนการฝึกอบรม ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย 1) การเตรียมการ 2) การแสดงให้เห็น 3) การทดลองทำ และ 4) การติดตามผล

4. นำแผนการฝึกอบรมมารยาทไทย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบ วิเคราะห์ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์ความเห็นตรงกัน 2 ใน 3 ท่าน ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยนำผลการพิจารณาที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนลงความเห็นมาบันทึกแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.92 ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรดูระยะเวลาให้เหมาะสม

5. นำแผนการฝึกอบรมมารยาทไทย ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

6. นำแผนการฝึกอบรมมารยาทไทย ไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูอนุบาลชาวต่างชาติ โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาลาดพร้าว 88 จำนวน 8 คน

7. นำแผนการฝึกอบรมมารยาทไทย ที่ได้ไปทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขตามปัญหาที่พบ

8. นำแผนการฝึกอบรมมารยาทไทย ไปทดลองใช้กับประชากรซึ่งก็คือ ครูอนุบาลชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 5 คน

2. การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมารยาทไทย แบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทย แบบประเมินความพึงพอใจโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทย

2.2 กำหนดเนื้อหาของแบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทยโดยการวิเคราะห์เนื้อหาของแบบสังเกตพฤติกรรมให้มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมการมีมารยาทไทย

2.3 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทย ประกอบด้วย 1) มารยาททางกาย 2) มารยาททางการสนทนา และ 3) มารยาททางสังคม

2.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบหาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเนื้อหา จำนวน 3 คน โดยใช้เกณฑ์ความเห็นตรงกัน 2 ใน 3 คน ด้วยการหาค่าดัชนี ความ สอด คล้อง (Index of item objective congruence: IOC)

โดยนำผลการพิจารณาที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านลงความเห็นมาบันทึกแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเนื้อหา (Index of item objective congruence: IOC) ได้ ค่า ดัชนี ความ สอด คล้องอยู่ที่ 1.00

2.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทย ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.6 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทย ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูอนุบาลชาวต่างชาติโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขา ลาดพร้าว 88

2.7 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทยที่ได้ทำการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขตามปัญหาที่พบ

2.8 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทยไปใช้กับประชากร

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความพึงพอใจ รวมถึงแนวทางในการกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 กำหนดรายละเอียดของแบบประเมินความพึงพอใจ โดยให้มีรายละเอียดครอบคลุมข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย 1) ด้านวิทยาการ 2) ด้านสถานที่ / ระยะเวลา / อาหาร 3) ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่โครงการ และ 4) ด้านความเข้าใจและการนำความรู้ไปใช้

3.3 สร้างข้อคำถามให้ตรงกับคุณลักษณะนิยามที่กำหนด ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริงจำนวน 18 ข้อ กำหนดระดับคะแนนของการวัดความพึงพอใจตามวิธีของลิเคิร์ทโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, นน.72-73)

ระดับความพึงพอใจ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจ 4 หมายถึง พึงพอใจมาก

ระดับความพึงพอใจ 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับความพึงพอใจ 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับความพึงพอใจ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจ และปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทย ให้กับครูอนุบาลชาวต่างชาติโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร ตามคู่มือการฝึกอบรมมารยาทไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถานที่ ณ ห้อง (Big room) โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร

2. ประเมินพฤติกรรมการมีมารยาทไทยหลังการฝึกอบรมมารยาทไทยกับประชากร เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีมารยาทไทยก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย

3. รวบรวมคะแนนพฤติกรรมการมีมารยาทไทยก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย และคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล เสนอตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์คุณภาพของคู่มือการฝึกอบรมมารยาทไทยของครูชาวต่างชาติ คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2. การวิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทย คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3. การทดสอบสมมติฐาน

3.1 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร (Mean)

3.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติโดยการฝึกอบรมมารยาทไทยก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพการพัฒนาพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติโดยการฝึกอบรมมารยาทไทย โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยต้องการศึกษาพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย โดยเปรียบเทียบคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อนและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อนการทดลองและหลังการทดลองที่ได้รับการฝึกอบรมมารยาทไทย

ครูอนุบาลชาวต่างชาติ	คะแนนพฤติกรรม	คะแนนพฤติกรรม

	ก่อนฝึกอบรม (เต็ม 73 คะแนน)	หลังฝึกอบรม (เต็ม 73 คะแนน)
คนที่ 1	21	73
คนที่ 2	13	73
คนที่ 3	40	73
คนที่ 4	35	73
คนที่ 5	12	73
คะแนนเฉลี่ย	24.20	73.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อนเข้ารับการฝึกอบรมมารยาทไทย มีคะแนนพฤติกรรมสูงสุดคือ 40 คะแนน จำนวน 1 คน และคะแนนพฤติกรรมต่ำสุดคือ 12 คะแนน จำนวน 1 คน ส่วนผลการสังเกตพฤติกรรมหลังเข้ารับการฝึกอบรมมารยาทไทย มีคะแนนทดสอบสูงสุดคือ 73 คะแนนเต็ม ทั้ง 5 คน

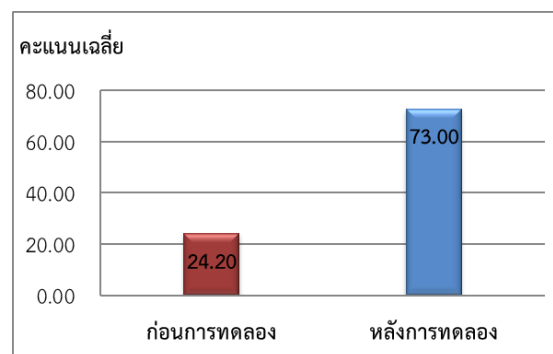
จากผลการสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย เพื่อหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏตามตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย โดยภาพรวม

พฤติกรรม การมีมารยาท ไทย	จำนวน ประชากร (N)	ค่าเฉลี่ย (μ) (เต็ม 73)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)
ก่อนเข้ารับการ ฝึกอบรม	5	24.20	12.76
หลังเข้ารับการ ฝึกอบรม	5	73.00	0.00

จากตาราง 2 พบว่า พฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติ โดยก่อนเข้ารับการฝึกอบรมโดยใช้กิจกรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีมารยาทไทย มีค่าเฉลี่ย = 24.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 12.76 และหลังการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ย = 73.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.00

จากผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบพฤติกรรม การมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อนและ หลังการทดลอง แสดงว่าพฤติกรรมการมีมารยาทไทย ของครูอนุบาลชาวต่างชาติ โรงเรียนอนุบาลนานาชาติ เพชรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร หลังการ ฝึกอบรมมารยาทไทยสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอบรม มารยาทไทย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพื่อให้ เห็นภาพที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์คะแนน เฉลี่ยพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาล ชาวต่างชาติ มานำเสนอในรูปแบบแผนภูมิแท่งดัง แสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการมีมารยาท ไทย ของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อนและหลังการ ฝึกอบรมมารยาทไทย

ผลการวิเคราะห์ คะแนน ก่อน และ หลัง การฝึกอบรมมารยาทไทย โดยแยกเป็นรายด้าน ของพฤติกรรมการมีมารยาทไทย สามารถสรุปเป็น ตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ผลคะแนนรายด้านของพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติ โรงเรียนอนุบาล นานาชาติเพชรพ สาขาสุทธิสาร กรุงเทพมหานคร

มารยาททางการสนทนา ก่อนการฝึกอบรมมี

ครูอนุบาล ชาวต่างชาติ	มารยาททางกาย (41 คะแนน)		มารยาททางการสนทนา (8 คะแนน)		มารยาททางสังคม (24 คะแนน)	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
คนที่ 1	15	41	2	8	4	24
คนที่ 2	11	41	2	8	0	24
คนที่ 3	18	41	6	8	16	24
คนที่ 4	16	41	2	8	17	24
คนที่ 5	11	41	0	8	1	24
คะแนนเฉลี่ย	14.20	41.00	2.40	8.00	7.60	24.00

จากตาราง 3 คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรม การมีมารยาทไทยหลังการฝึกอบรมมารยาทไทยมี ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการฝึกอบรมมารยาทไทย ในทุกด้าน โดยสรุปคะแนนเฉลี่ยตามรายด้านของ พฤติกรรมการมีมารยาทไทยก่อนและหลังการ ฝึกอบรมมารยาทไทย ดังนี้

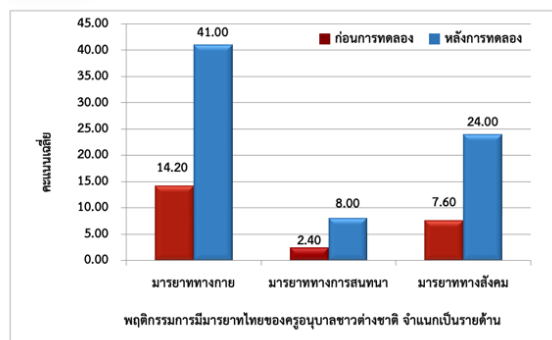
มารยาททางกาย ก่อนการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ย 14.20 หลังการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ย 41.00 จาก คะแนนเต็ม 41 คะแนน

ค่าเฉลี่ย 2.40 การฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ย 8.00 จาก คะแนนเต็ม 8 คะแนน

มารยาททางสังคม ก่อนการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ย 7.60 หลังการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ย 24.00 จากคะแนน เต็ม 24 คะแนน

จากผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบพฤติกรรม การมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อน และหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย จำแนกเป็นรายด้าน ซึ่งพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาล ชาวต่างชาติโดยการฝึกอบรมมารยาทไทย หลังการ

ฝึกอบรมมารยาทไทยในทุกด้านสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอบรมมารยาทไทย เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติในแต่ละด้านมานำเสนอในรูปแบบแผนภูมิแท่งดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติก่อนและหลังการฝึกอบรมมารยาทไทย จำแนกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.21 – 5.00	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.61 – 3.40	ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.80	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย รายด้านและโดยรวม

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย (μ) (เต็ม 5)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปล ความ หมาย
ด้านวิทยากร	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านสถานที่ /			มากที่สุด
ระยะเวลา /	4.55	0.33	
อาหาร			
ด้านการให้บริการ			มากที่สุด
ของเจ้าหน้าที่	5.00	0.00	
โครงการ			
ด้านความเข้าใจ			มากที่สุด
และการนำความรู้	5.00	0.00	
ไปใช้			
โดยรวม	4.90	0.07	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านวิทยากร ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่โครงการ และด้านความเข้าใจและการนำความรู้ไปใช้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ย = 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.00 ส่วนด้านสถานที่ / ระยะเวลา / อาหาร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.33

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่าความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสารกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิสารกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากหรือมากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

3.1 มารยาททางกาย

มารยาทในการยืน ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลชาวต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ พบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนแสดงพฤติกรรมการยืนรับคำสั่ง การยืนให้เกียรติผู้ใหญ่ การยืนสนทนากับผู้ใหญ่ และการยืนปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ได้อำนาจถึงมารยาท จากการการสังเกตพฤติกรรม ครูเอียนรับคำสั่งโดยยืนในท่าทางที่สบายน้อมมือไหว้ไว้ที่ข้างหลังในบางครั้ง ครูบียืนทอดขนานมือน้อมมือไหว้ไว้ที่ข้างหลังในขณะที่สนทนากับผู้ใหญ่ ครูซียืนปฏิบัติหน้าที่เฝ้ารับนักเรียนในตอนเช้า โดยการใช้แขนวางพักไว้ที่ประตู ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูอนุบาลชาวต่างชาติขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องมารยาทในการยืนตามสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากนี้ หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติเข้าร่วมการฝึกอบรมมารยาทไทย รับฟังการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทการยืนในรูปแบบต่าง ๆ พร้อมกับรับชมการแสดงตัวอย่างการยืนที่ถูกต้อง และให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติทดลองปฏิบัติตามบทบาทสมมติ ทำให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติมีความรู้ ความเข้าใจ พฤติกรรมการยืนตามมารยาทไทยมากขึ้น โดยผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนสามารถแสดงพฤติกรรมการยืนที่สุภาพ สำนวน เหมาะสม

การเดิน ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลชาวต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ จากการการสังเกตพฤติกรรม พบว่า ครูเอเดินผ่านหน้าผู้ใหญ่โดยไม่มีการค้อมตัวลง ครูบีเดินนำผู้ใหญ่โดยการเดินนำหน้าและเดินอย่างรวดเร็ว ครูซีเดินผ่านผู้ใหญ่ที่นั่งเก้าอี้โดยการเดินตัดหน้าและแกว่งแขนไปมา แต่หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติเข้าร่วมการฝึกอบรมมารยาทไทยครูได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติตนตามมารยาทไทยในการเดิน ที่ถูกต้องทำให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนเรียนรู้การปฏิบัติตนตามมารยาทไทยและเข้าใจมารยาทในการเดินในรูปแบบต่าง ๆ ของมารยาทไทย โดยการสังเกตจากพฤติกรรมการปรับเปลี่ยนในขณะที่เดินของตนเอง ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน และครูอนุบาลชาวต่างชาติยังได้นำความรู้ที่ได้ไปสอนให้แก่เด็กนักเรียนอีกด้วย ซึ่งทำให้พฤติกรรมกาเดิน

ของนักเรียนในด้านการเดินผ่านผู้ใหญ่ดีขึ้นเป็นไปตามมารยาทไทย

การนั่ง ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลชาวต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ พบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติไม่รู้จักรากการนั่งพับเพียบประนมมือ นั่งพับเพียบในพิธีการนั่งขัดสมาธิราบ นั่งขัดสมาธิเพชร นั่งเก้าอี้โดยทั่วไป นั่งเก้าอี้ต่อหน้าผู้ใหญ่ นั่งเก้าอี้ประนมมือ นั่งเก้าอี้ในพิธีการ ตามมารยาทไทย ทั้งนี้เนื่องจากมาจากการไม่เคยได้รับการฝึกนั่งพับเพียบประนมมือ การนั่งที่ใช้ในทางศาสนา หรือเป็นการนั่งในพิธีการ ซึ่งเป็นรูปแบบการนั่งที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติไม่ค่อยมีโอกาสพบเห็นโดยทั่วไป จึงทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการนั่งในรูปแบบต่าง ๆ ตามมารยาทไทย และไม่สามารถแสดงพฤติกรรมการนั่งตามรูปแบบเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง ขณะที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติบางคนที่พักในในประเทศไทยติดต่อกันเป็นระยะเวลานานปี สามารถนั่งพับเพียบธรรมดา นั่งพับเพียบต่อหน้าผู้ใหญ่ได้ เนื่องจากได้การสังเกตพฤติกรรมการนั่งในกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการนั่งในท่าพับเพียบประนมมือ จึงสามารถนั่งได้เป็นเวลานาน ทั้งนี้เนื่องจากเกี่ยวข้องกับสุขภาพของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสังเกตพบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนสามารถนั่งขัดสมาธิธรรมดาดำได้อย่างถูกต้อง ซึ่งอาจเนื่องมาจากการนั่งขัดสมาธิธรรมดาก่อนการนั่งขัดสมาธิที่ง่าย และเป็นอริยาบทที่ใช้กันตามสบาย

หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติได้รับการฝึกอบรมมารยาทไทย ได้รับฟังการอธิบายมารยาทไทยในการนั่ง รับชมการสาธิตการนั่งประเภทต่าง ๆ และได้ทดลองปฏิบัติตาม ครูเอ ได้พูดว่า “ฉันไม่เคยรู้เลยว่าการนั่งที่หลายแบบขนาดนี้” และผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามต้นแบบได้อย่างถูกต้อง

มารยาทการแสดงเคารพ ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลชาวต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ พบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติยังมีความเข้าใจว่าการไหว้คือการพนมมือและก้มศีรษะลงเพื่อแสดงความเคารพ หรือแค่เป็นการทักทายเท่านั้น จึงทำครูอนุบาล

ชาวต่างชาติไม่สามารถแสดงความสามารถในลักษณะต่าง ๆ ได้ การแสดงความสามารถมีหลายอย่าง เช่น การไหว้ การกราบ และการถวายความเคารพได้อย่างถูกต้องตามมารยาทไทย โดยที่การแสดงความสามารถด้วยการไหว้ เป็นวัฒนธรรมเฉพาะซึ่งมีความแตกต่างจากการทักทาย หรือการแสดงความสามารถของชาติอื่น ได้แก่ การรับไหว้บุคคลที่อายุน้อยกว่า การไหว้บุคคลที่อายุเท่ากัน การไหว้บุคคลที่อายุมากกว่า ซึ่งนอกจากนี้ ยังพบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติไม่เคยและไม่สามารถแสดงความสามารถด้วยการกราบ และการถวายความเคารพซึ่งเป็นการแสดงความสามารถอย่างสูง ได้แก่ การกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ (การกราบพระ) การกราบผู้ใหญ่ การถวายความเคารพพระมหากษัตริย์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการแสดงความสามารถดังกล่าว เป็นการแสดงความสามารถในลักษณะที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติไม่สามารถพบเห็นโดยทั่วไป และไม่มีโอกาสปฏิบัติจริง ขณะที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติส่วนมากเคารพธงชาติ เพลงชาติไทย ได้อย่างถูกต้องเนื่องจากทางโรงเรียนมีกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติในทุก ๆ เช้า ก่อนเข้าเรียน

แต่หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติผ่านการฝึกอบรมมารยาทไทย ได้รับการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจมารยาทการแสดงความสามารถ ได้เห็นการสาธิตการไหว้แบบต่าง ๆ การกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ และการกราบผู้ใหญ่ การถวายความเคารพพระมหากษัตริย์ และการเคารพธงชาติ เพลงชาติไทย และได้มีโอกาสทดลองปฏิบัติมารยาทการแสดงความสามารถดังกล่าว โดยเป็นการแสดงความสามารถตามเหตุการณ์ และบทบาทสมมุติที่กำหนดให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติแสดงความสามารถบุคคลที่อายุน้อยกว่า บุคคลที่อายุเท่ากัน และบุคคลที่อายุมากกว่า รวมถึงการกราบพระ การกราบผู้ใหญ่ ตลอดจนการถวายความเคารพพระมหากษัตริย์ และการเคารพธงชาติ เพลงชาติไทย ซึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนได้เรียนรู้ เข้าใจ พยายามปฏิบัติตามตัวอย่าง จนทำให้ครูอนุบาลต่างชาติสามารถแสดงความสามารถได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มารยาทการแต่งกาย ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลชาวต่างชาติของ

โรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ พบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติบางคนแต่งกายได้ถูกต้องหลักมารยาทไทยซึ่งอาจเนื่องมาจากครูอนุบาลชาวต่างชาติกลุ่มนี้มีระยะเวลาพำนักในประเทศไทยเป็นเวลานาน 5 ถึง 8 ปี ได้มีโอกาสพบเห็น และคุ้นเคยกับการแต่งกายตามมารยาทไทย จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการแต่งกายอย่างเหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ ขณะที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติที่อายุน้อยและอยู่พำนักในประเทศไทยเป็นเวลา 1 ถึง 3 ปี ยังคงขาดความรู้ความเข้าใจมารยาทไทยในการแต่งกาย เช่น ครูเอนแต่งกายไปสถานที่ราชการด้วยเสื้อแขนกุด แต่งการด้วยกางเกงรัดรูปใส่รองเท้าแตะมาปฏิบัติการสอนที่โรงเรียน ครูบีใส่เสื้อเอวลอยมาปฏิบัติการสอนที่โรงเรียน ซึ่งเป็นการแต่งกายที่ไม่สอดคล้องกับมารยาทการแต่งกาย

แต่หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติผ่านการฝึกอบรมมารยาทไทย ได้มีโอกาสดูวิดีโอ และรูปภาพการแต่งกายในแบบต่าง ๆ รวมทั้งได้เล่นบทบาทสมมุติ ทดลองแต่งกายตามโอกาสและสถานที่ต่าง ๆ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนสามารถเลือกเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายได้เหมาะสมตามโอกาส และสถานที่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนมีความรู้ความเข้าใจรูปแบบเครื่องแต่งกายและมารยาทการแต่งกายเป็นอย่างดี

มารยาทการรับประทานอาหาร ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลชาวต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ พบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติใช้อุปกรณ์บนโต๊ะอาหารได้อย่างถูกต้อง และมีมารยาทในการรับประทานอาหารในงานต่าง ๆ รวมถึงมีมารยาทในการร่วมรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนมีมารยาทการรับประทานอาหารเป็นอย่างดีเพราะเนื่องจากการมาเรียนบนโต๊ะอาหารมีความเป็นสากล แต่ในด้านของการรับประทานอาหารตามแบบภูมิภาคต่าง ๆ ยังเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ของครูอนุบาลชาวต่างชาติ

หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติผ่านการฝึกอบรมมารยาทการรับประทานอาหาร ซึ่งผู้ดำเนินการฝึกอบรมได้อธิบายความรู้ความเข้าใจการใช้อุปกรณ์บนโต๊ะอาหารที่ถูกต้อง และให้ครู

อนุบาลชาวต่างชาติดูวิถีโอการรับประทานอาหารในงานต่าง ๆ ได้แก่ การรับประทานอาหารแบบโต๊ะจีน การรับประทานอาหารแบบบุฟเฟ่ต์ การรับประทานอาหารแบบครอบครัว การรับประทานอาหารแบบภาคกลาง ภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคอีสาน ได้เห็นและสัมผัสอุปกรณ์บนโต๊ะอาหาร และให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติทดลองปฏิบัติโดยการรับประทานอาหารร่วมกับบุคคลอื่น ทำให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติมีความรู้ความเข้าใจมารยาทการรับประทานอาหารมากยิ่งขึ้น

3.2 มารยาททางการสนทนา

ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลชาวต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ พบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติส่วนมากเมื่อได้รับสิ่งของ หรือได้รับการบริการ หรือได้รับการช่วยเหลือในการทำสิ่งต่าง ๆ กล่าวคำว่า “ขอบคุณ” และเมื่อเกิดความรู้สึกผิดจากการกระทำสิ่งที่ไม่ดี หรือการกระทำที่ผู้อื่นเดือดร้อน จะกล่าวคำว่า “ขอโทษ” เนื่องจาก คำว่า “ขอบคุณ” และ “ขอโทษ” เป็นคำที่ถูกนำมาใช้เพื่อแสดงความรู้สึกในชีวิตประจำวันค่อนข้างบ่อย จึงทำให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติให้ความสำคัญและได้มีการเรียนรู้การกล่าวขอบคุณ และขอโทษเป็นภาษาไทย นอกจากนี้จากการศึกษา พบว่าครูอนุบาลชาวต่างชาติบางคนกล่าวแสดงเมื่อต้องการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น และกล่าวแสดงเมื่อต้องการให้ความช่วยเหลือผู้อื่นยังไม่สามารถกล่าวคำว่า “ช่วยได้ไหมคะ” หรือ “ต้องการให้ช่วยอะไรไหมคะ” เช่น ครูต้องการให้ครูที่เอช่วยเหลือก็จะพูดว่า “ทำอันนี้ได้ไหม” ครูเมื่อต้องการให้ความช่วยเหลือผู้อื่นก็จะพูดว่า “ทำ ทำเอง” ซึ่งเป็นการกล่าวที่ไม่ตรงกับมารยาทไทย และสังเกตเห็นว่าครูอนุบาลชาวต่างชาติเรียกบุคคลตามสถานะอายุ หรือเรียกลำดับเครือญาติในครอบครัวได้ไม่ถูกต้องตามหลักมารยาทไทย เช่น ครูเอ ใช้คำเรียกบุคคลที่อายุน้อยกว่าในร้านอาหารว่า “พี่คะ” เพราะนึกว่าการเรียกพี่เป็นการให้เกียรติกับบุคคลอื่น และครูบีไม่เข้าความแตกต่างระหว่าง ตากับปู่ ยายกับย่า เพราะในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Grandfather แทน ตากับปู่ Grandmother แทน ยายกับย่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคำเรียกบุคคลตามสถานะอายุ และตามลำดับเครือ

ญาติในครอบครัวนั้น เป็นคำเรียกบุคคลที่สะท้อนวัฒนธรรมไทย ซึ่งมีความแตกต่างจากหลายชาติ

แต่หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติผ่านการฝึกอบรมมารยาทไทย ได้รับฟังการบรรยายถ่ายทอดความรู้ การเห็นตัวอย่างมารยาทการสนทนาผ่านทางวิดีโอ และการทดลองปฏิบัติตามผ่านการแสดงบทบาทสมมติ ทำให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนเกิดความรู้ความเข้าใจมารยาทไทยทางการสนทนา โดยผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนสามารถใช้คำ ขอความช่วยเหลือ ให้ความช่วยเหลือ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น ครูเอขอความช่วยเหลือโดยพูดว่า “ช่วยได้ไหมคะ” รวมถึงมีความรู้เกี่ยวกับการเรียกลำดับเครือญาติในครอบครัว สามารถเรียกสถานะของบุคคล โดยเรียกบุคคลที่อายุน้อยกว่าว่าน้อง เรียกบุคคลที่อายุเท่ากันว่า คุณ หรือเธอ และเรียกบุคคลที่อายุมากกว่าว่าพี่ และมีความรู้ความเข้าใจการเรียกลำดับเครือญาติในครอบครัว สามารถเรียกลำดับเครือญาติได้อย่างถูกต้อง โดยสังเกตเห็นได้จากครูบี ใช้คำเรียกผู้ปกครองที่มารับเด็กนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

3.3 มารยาททางสังคม

ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลชาวต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ พบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติบางคนที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปสามารถแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับมารยาททางสังคมได้ดี ขณะที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติที่มีอายุน้อย แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ โดยไม่ได้คำนึงถึงมารยาททางสังคม อาทิ ไม่ตรงต่อเวลา ไม่รักษาความสะอาดในที่สาธารณะ ไม่เคารพสิทธิส่วนบุคคล ขาดระเบียบวินัย ไม่อดทนกับการรอคอย

หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติเข้าร่วมการฝึกอบรมมารยาทไทย ได้เห็นตัวอย่างการแสดงมารยาททางสังคม จึงทำให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติได้เรียนรู้มารยาททางสังคมที่ควรกระทำ และผลของการมีมารยาททางสังคม เกิดความต้องการปรับเปลี่ยนมารยาททางสังคมของตนเอง เมื่อมีโอกาสแสดงบทบาทสมมติในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคน

สามารถแสดงพฤติกรรมการมีมารยาททางสังคมที่ดีงามเหมาะสมตามมารยาทไทย

มารยาทในที่สาธารณะ ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลชาวต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ พบว่า แสดงพฤติกรรมในที่สาธารณะ โดยไม่ได้คำนึงถึงมารยาทแต่อย่างใด การจากสังเกตพฤติกรรมก่อนการอบรมครูเอ็งถึงกางเกงของตนเองในขณะที่ออกไปบรรยายในที่ประชุม ครูบีใช้คำพูดในการชมการแต่งตัวของเด็กนักเรียนว่า “เช็กซิงจังเลย” ครูซีเรียกผู้บังคับบัญชาด้วยชื่อ โดยไม่ได้คำว่าคุณนำหน้า ครูดีใช้คำพูดล้อเลียนเพื่อนร่วมงานว่า “ไอ้บ้า” แสดงให้เห็นว่าครูอนุบาลชาวต่างชาติบางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทไทย

หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติผ่านการฝึกอบรมมารยาทไทย ทำให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติได้เรียนรู้และเข้าใจในพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีมารยาทในที่สาธารณะ เกิดการปรับปรุงและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง

มารยาทการสนทนา ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาลชาวต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ พบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติกลุ่มที่มีระยะเวลาการพำนักในประเทศไทยหลายปี และมีประสบการณ์การสนทนากับผู้ปกครองและบุคคลอื่น มีมารยาทที่ดีในการสนทนา ขณะที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติส่วนมากยืนหรือนั่งสนทนากับผู้ปกครองและบุคคลอื่นโดยไม่ได้อ้างอิงถึงมารยาทในการสนทนา เช่น ครูเอหนึ่งเอมือทอดกอดในขณะที่ประชุมกับผู้ปกครอง ครูบีพูดจาและหัวเราะเสียงดังในขณะที่พูดคุยกับผู้ปกครอง ครูซีหนึ่งไขว้ขา และเอาแขนวางบนโต๊ะในที่ประชุม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติบางคนที่ยังไม่เข้าใจในมารยาทไทยเท่าที่ควร

หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติผ่านการฝึกอบรมมารยาทไทย ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติทุกคนสามารถเรียนรู้และเข้าใจมารยาทไทยได้ดีขึ้น และสามารถนำมาปรับใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างเหมาะสม

พฤติกรรมที่ควรเลี่ยงในการกระทำ ก่อนการดำเนินการฝึกอบรมมารยาทไทยให้แก่ครูอนุบาล

ชาวต่างชาติของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ พบว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติส่วนมากใช้เท้าเหยียบหรือชี้สิ่งของใช้นิ้วชี้ไปที่บุคคลอื่น และเล่นบริเวณศีรษะของผู้อื่น เช่น ครูเอหยอกล้อกับเด็กนักเรียนโดยการเล่นที่บริเวณศีรษะและให้เด็กนักเรียนเล่นที่ศีรษะของตนเองด้วย ครูบีใช้เท้าเตะที่บริเวณบันทึยของนักเรียนเพื่อเป็นการหยอกล้อ และใช้เท้าเหยียบสิ่งของให้นักเรียน ครูซีใช้นิ้วชี้ในการเรียกนักเรียน เพราะคุ้นชินกับวัฒนธรรมของตนเอง โดยที่พฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ควรหลีกเลี่ยงในการกระทำตามมารยาทไทย ขณะที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติบางคน เมื่อต้องการชี้สิ่งของหรือบุคคลจะไม่ใช้เท้าเหยียบหรือชี้สิ่งของ ไม่ใช้นิ้วชี้ไปที่บุคคลอื่นและไม่เล่นศีรษะของผู้อื่น แสดงให้เห็นว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติกลุ่มนี้ได้แสดงพฤติกรรมการมีมารยาทไทยที่หลีกเลี่ยงการแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงกระทำ

หลังจากที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติเข้าร่วมการฝึกอบรมมารยาทไทย ได้รับฟังคำอธิบาย เห็นตัวอย่างการแสดงเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรเลี่ยงในการกระทำทำให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติเกิดการเรียนรู้และเข้าใจพฤติกรรมที่ควรหลีกเลี่ยงในการกระทำ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ครูเอมีความระมัดระวังในการเล่นกับเด็กนักเรียนมากขึ้น และมีการนำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการอบรมไปสอนให้กับเด็กนักเรียนเข้าใจในการระมัดระวังในการเล่นบริเวณศีรษะของผู้อื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติมีความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมที่ควรหลีกเลี่ยงในการกระทำตามมารยาทไทย และเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง

สรุปได้ว่า ครูอนุบาลชาวต่างชาติโรงเรียนอนุบาลนานาชาติเพรพ สาขาสุทธิดา กรุงเทพมหานคร หลังการฝึกอบรมมารยาทไทย มีพฤติกรรมการมีมารยาทไทยสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอบรมมารยาทไทย

อภิปรายผล

การฝึกอบรมมารยาทไทย ช่วยให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติที่เข้าร่วมการฝึกอบรมมารยาทไทยมีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติตนได้ตามมารยาทไทยได้ดีขึ้น และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเด็กปฐมวัยทั้งในห้องเรียน

และนอกห้องเรียน เนื่องจากการอบรมครั้งนี้เป็นการอบรมเชิงปฏิบัติโดยใช้รูปแบบการอบรม On job training (OJT) หรือ Job instruction training (JIT) โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนขึ้นใหม่ 4 ขั้นตอนจากเค้าโครงเดิมดังนี้

1. การเตรียมการ ในขั้นนี้จะเป็นการจัดเตรียมความพร้อมของบุคลากร ทั้งผู้จัด และผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีการชี้แจงให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบพฤติกรรมที่ต้องการให้เพิ่มขึ้นหลังการฝึกอบรม และใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทยเพื่อประเมินพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของผู้เข้าอบรมก่อนได้รับการอบรม

2. การแสดงให้เห็น เป็นการจัดดำเนินการอบรมโดยการให้บรรยายความรู้เพื่อให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติเกิดความเข้าใจ และสามารถแบ่งปันประสบการณ์เดิมของตนเอง และซักถามให้เรื่องที่มีข้อสงสัย การสาธิต ในขั้นของการสาธิตนั้นครูอนุบาลชาวต่างชาติจะได้มีโอกาสได้เห็นสื่อตัวอย่างที่หลากหลาย เช่น รูปภาพ วิดีโอคลิป การแสดงบทบาทสมมติให้ผู้ การใช้สื่อที่เป็นของจริง เป็นต้น ซึ่งสื่อที่นำมาให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติดูนั้นสร้างความเข้าใจ มองเห็นลักษณะการกระทำต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน และเกิดความเข้าใจที่ถ่องแท้

3. การทดลองทำ เป็นการให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ทดลองปฏิบัติตาม โดยการทำท่าทางประกอบเหตุการณ์ บทบาทสมมติ หรือทดลองใช้อุปกรณ์จริง ซึ่งการที่ครูอนุบาลชาวต่างชาติได้ลองปฏิบัติตามบทบาทสมมติจากการที่ได้ทดลองใช้อุปกรณ์จริง หรือจากการได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์จริง ทำให้ครูอนุบาลชาวต่างชาติมีความเข้าใจในมารยาทไทยมากขึ้น ปฏิบัติตนได้ถูกต้องมากขึ้น และสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

4. การติดตามผล เพื่อประเมินความรู้ของผู้เข้าร่วมอบรมโดยการตั้งคำถามเพื่อทบทวนความเข้าใจหลังจากจบการอบรมในแต่ละครั้ง และการจัดทำประเมินความรู้ของผู้เข้าอบรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมโดยใช้แบบประเมินหลังจากอบรมครบทุกครั้ง ในขั้นนี้เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นว่าการอบรมนั้นเกิดผลมากน้อยเพียงใด ซึ่งการสังเกตพฤติกรรมการมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติมีการเปลี่ยนแปลงไปตามที่ได้ตั้งสมมุติฐานไว้ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อเด็กปฐมวัย

ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และครูอนุบาลชาวต่างชาติยังนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดให้กับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอีกด้วย ในด้านการประเมินความพึงพอใจของครูอนุบาลชาวต่างชาติต่อการฝึกอบรมมารยาทไทย ครูอนุบาลชาวต่างชาติมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

งานวิจัยนี้ได้สร้างความรู้ใหม่ในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นที่ครูทุกคนจะต้องได้รับการพัฒนา ปัจจุบันการพัฒนาครูทำได้หลากหลายวิธีซึ่งล้วนแล้วแต่ให้ผลความจำเป็นของหน่วยงาน การจัดอบรมเป็นอีกวิธีที่ช่วยพัฒนาครูและการเสริมสร้างศักยภาพของครู การฝึกอบรมมารยาทไทยให้กับครูต่างชาติถือว่าจำเป็น เป็นการพัฒนาครูต่างชาติในโรงเรียนนานาชาติให้มีความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติตนได้ตามมารยาทไทยได้อย่างถูกต้อง ซึ่งครูเหล่านี้จะเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเด็กปฐมวัยทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนต่อไป การวิจัยยังเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของบทบาทหน้าที่ครู ที่ไม่เพียงแต่จะทำหน้าที่สอนเท่านั้น เด็กยังเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ จากการเรียนแบบครูอีกด้วย เพราะฉะนั้นการพัฒนาครูให้เป็นแบบอย่างที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ความรู้ใหม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทอื่น ๆ ของการบริหารงานโรงเรียน เช่น การนำแผนการจัดอบรมมารยาทไทยไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนชาวต่างชาติ หรือผู้ปกครองชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในประเทศไทยให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทไทยยิ่งขึ้นและปฏิบัติตนได้ตามมารยาทไทยได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการอบรม เนื่องจากผู้เข้ารับการอบรมทั้งหมดเป็นชาวต่างชาติ ไม่เข้าใจในภาษาไทย ขณะที่ดำเนินกิจกรรมผู้เข้ารับการอบรมเกิดข้อสงสัย และมีคำถาม ในบางครั้งวิทยากรเกิดความขัดข้องในการใช้คำศัพท์เพื่อให้ได้ความหมายที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารมากที่สุด จึงทำให้การอบรมติดขัดทางด้านเวลา ใช้เวลาในการค้นหาคำศัพท์เพื่อมาอธิบายให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เข้าใจ ผู้ที่สนใจ

ศึกษาอาจต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของภาษาหรือ มีผู้ช่วยที่มีความสามารถด้านการสื่อสารมาช่วย

1.2 ในขณะที่ทำการทดลองหรือทำกิจกรรม ผู้วิจัยควรมีการยืดหยุ่นเรื่องเป็นเวลา เนื่องจากเวลา อาจคลาดเคลื่อนบ้าง เพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวต่างชาติ ทำให้มีอาจการสื่อสารผิดพลาดได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับ คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สำคัญและจำเป็นที่ต้องใช้ในการดำเนินกิจกรรมการอบรม

2.2 ควรศึกษาการพัฒนาพฤติกรรม การมีมารยาทไทยของครูอนุบาลชาวต่างชาติในประชากร ที่มากกว่าซึ่งจะทำให้ผลการวิจัยมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

2.3 ในการพัฒนาพฤติกรรมมารยาทไทย ควรใช้กิจกรรมอื่นที่นอกเหนือจากการฝึกปฏิบัติจริง เช่น การออกนอกสถานที่ เพื่อให้ได้สัมผัส ประสบการณ์จริง

2.4 ควรมีการศึกษามารยาทไทย โดยการเก็บ ข้อมูลเชิงคุณภาพ ในลักษณะการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพมหานคร: อวสานการพิมพ์.
- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. (2562). *มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประจำปีพุทธศักราช 2562*. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมวัฒนธรรม.
- จริญญา ปานเจริญ. (2556). *การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ญาณิศ นาคทัฬห. (2560). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านมารยาทการพูดสุภาพสำหรับเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 2 - 4 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตลิ่งสูง จังหวัดอุทัยธานี โดยใช้นิทานประกอบการเสริมแรงทางบวก*. [ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา], มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. สุวีริยาสาส์น.

พระรณชัย ปโยควิจิตโต จันทร์หอม. (2561). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องความเป็นไทย รายวิชาหน้าที่พลเมือง โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนสมอ อำเภอกำแพง จังหวัดสิงห์บุรี*. [ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา], มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ.

ภาสิต ศิริเทศ และณพวิทย์ ธรรมสีหา. (2562). ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองกับพฤติกรรม การดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ *วารสารพยาบาลทหารบก*, 2562, 20(2), 8-10.

สุวรรณา จัยทอง. (2562). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงผลิตภาพ รายวิชาหลักการจัดการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 9(1), 11-14.

Piaget. J. (1971). The Theory of Stages in Cognitive Development. In D. Green, M. Ford, P. & Flamer, G. B. (Eds.), *Measurement and Piaget* (pp. 1-11). McGraw-Hill.